

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۴ اگست ۲۰۲۲

حرکت زنان باز هم سرکوب شد!

شنبه - ۲۲ اسد ۱۴۰۱ - کابل: همان طوری که اطلاع دارید، امروز تعدادی از زنان باشندۀ کابل بعد از مدتها سکوت، باز هم به خیابانهای مرکز شهر برآمده با شعار های "کار، نان و آموزش" و "عدالت عدالت، خسته‌ایم از جهالت"، حضور مجدد شان را در صحنۀ مبارزات سیاسی کشور اعلام داشتند. حرکتی که باعث فوران خشم نظام ملاسالار حاکم که مرد سالاری و جهالت سالاری را همزمان با خود حمل می نماید، شده با فیر گلوله های ظاهراً هوایی مانع ادامه تجمع زنان گردیده، آنها را پراکنده ساخت. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- هرچند خودم از جمله آنهایی هستم که به اصل "از یک جرعه حریق بر می خیزد" باور مند هستم و به حرکات اجتماعی تنها به کمیت ننگریسته، بلکه کیفیت و ماهیت حرکت را نیز در نظر دارم، مگر به این نکته نیز باور مند هستم که رابطه بین کمیت و کیفیت و تأثیر کمیت بر چگونگی تبارز کیفیت و بسط و تکامل آن، از آن نکاتی است که نباید هیچ گاهی سازماندهندگان حرکات اجتماعی آن را نادیده بگیرند.

با حرکت از چنین منظری، حرکت امروز زنان نه تنها به مانند گذشته نتوانسته بود مردان را در کنار خود بسیج نماید، بلکه در بسیج تعداد زنان نیز در یک شهر ۶ میلیونی خیلی محدود و حتا معدود عمل نموده بود.

۲- با خبر ساختن رسانه ها و موجودیت ده ها خبرنگار و فلمبردار داخلی و خارجی، به همان اندازه که می تواند محصول کار مخفی سازماندهندگان تظاهرات به شمار آید و امتیازی باشد برای سازماندهندگان، به همان اندازه می تواند، کلیت حرکت را بیشتر جنبه تبلیغاتی از نوع سفارشی برای تبلیغات مهر بزند. هرگاه چنین باشد که امیدوارم نباشد، باید صریحاً گفت که چنین معامله برخوردهای گرانه ای نه تنها کمترین سودی برای احقاق حقوق زنان کشور ندارد، بلکه باعث بی اعتباری حرکات و حتا جنبشها نیز می گردد.

۳- در مورد شعار ها: تغییری که در شعار "نان، کار، آزادی" آورده شده بود و به جای آن "کار، نان و آموزش" شعار داده می شد، نمی دانم آگاهانه بود و یا ناآگاهانه؛ هرگاه آگاهانه بوده باشد باید تظاهر کنندگان صریحاً توضیح دهند که چرا به جای "آزادی" که می توان گفت حتا در همان مثلث "نان، کار، آزادی" نیز جایگاه مهمی را دارا می باشد، به "آموزش" تقلیل یافته است، هرگاه آگاهانه نباشد، تظاهر کنندگان باید متوجه باشند که طرح شعار ها یک مسأله کیفی و تعیین کننده هویت تمام حرکت می باشد و نباید بدان سرسری برخورد نمود.

و اما دومین شعار که به نحوی شعار منظوم تلقی می گردد یعنی شعار "عدالت عدالت، خسته ایم از جهالت" در ذات خود می تواند به مثابه یک گام به پیش و تکامل ایدئولوژیک حرکت تظاهراتی را نمایان بسازد.

هموطنان گرامی!

من بار ها نوشته ام و خوشحالم از این که پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان" با نشر مقالاتی از بزرگان جنبش زنان کمونیست، تلاش می ورزد تا سطح فکری کلیت جنبش ضد ارتجاع مردسالارانه را بالا ببرد؛ از همین رو باز هم تأکید می دارم: به همان سان که هیچ جنبش انقلابی بدون سهمگیری شجاعانه و آگاهانه زنان به پیروزی نمی رسد، هیچ جنبش زن هم تا حال در جهان دیده نشده که بدون همسوئی و گنجاندن و جذب مردان در صفوف شان، پیروز شده باشد. یعنی از آنجائی که مرد و زن هر دو عضو و سازنده جامعه هستند وقتی حرکتی را به مثابه یک حرکت اجتماعی آغاز می نمایند الزاماً می باید نه تنها برای پیروزی بلکه برای بقاء نیز در کنار یک دیگر قرار گرفته، رزم اجتماعی را یک رزم مشترک هر دو جنس تلقی نمایند.

هموطنان گرامی!

ما هریک در منزل و خانواده هایمان، مادر، خواهر، همسر و دختر داریم. این را همه شاهدیم که از یک سال بدین سو نظام مردسالار طالبی، تمام حقوق و آزادیهای انسانی و دموکراتیک آنها را از بین برده است، یعنی ما را به مثابه جنس مرد، در مقابل مادران، خواهران، همسران و دختران ما توهین و تحقیر نموده، در پناه دین و مذهب، بر اعضای خانواده ما ظلم روا می دارند.

هموطنان گرامی!

هرگاه به مفهوم فرهنگ مرد سالارانه، واقعاً مرد هستیم بیائید بیش از این مادران، خواهران، همسران و دختران ما را در میان نبرد تنها نگذاریم، در کنار آنها بایستیم و دوشادوش آنها در یک نبرد دورانساز، طالب و نظام ملامسالار را راهی زباله دان تاریخ نماییم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!